

המדור לחיפוש נעדרים

• העיתונות מבקשת את עזרת הציבור בחיפוש אחר סגן ראש ממשלה שנעלם עם תחילתה של פרשת השבוע, ומאז לא נשמע מפיו דבר ונעלמו עיקבותיו. סימני זיהוי: גובה בינוני, מיב, נהגון חטוב, שיער אפור, נפוח, המסודר טיפ-טופ, מרכיב מישקפיים אופניים, נראה לאחרונה לבוש בחליפה תוצרת חול ועניבת פייר קרף דן, דובר עברית, צרפתית וערבית-מארוקאית. עונה לשם דויד (במילר) לוי. בפעם האחרונה שבה נראה, דיבר בפאטוס על חלקה השני של איזו ועידה שנקטעה. מאז נאלם דום. המוצא הישר מתבקש לפנות בדחיפות לשיטת שר החוץ, או לשיטת שר התעשייה והמיסחר, שם יבוא על שכרו ביד רחבה. תודה.

■ בלט בהצבעתו בעד החוק לשינוי שיטת הבחירות חבר הכנסת הליברלי **בני שליטא**. רוב חבריו לליכוד הצביעו נגד השינוי, שליטא הסביר כי הצביע כפי שהצביע, מפני שקיבל כ-400 מיכתבי תמיכה בשינוי, מאזרחים ברחבי הארץ.

■ הסברו זה של שליטא עורר את חמתו של חברו לסיעה הליברלית, **פסח גרופר**, המתנגד נחרצות לשינוי. גרופר סבב בכנסת כשהוא רוטן ומלגלג על שליטא כל אימת שנתקל בו: "400 מיכתבים הוא קיבל!"

■ משהבחין שליטא בחוסר הפופולאריות של הצבעתו בקרב חברי הליכוד, הפיק: "אני מסודר. שימעון פרס הציע לי לעבור למערך!" צחק צחק, אך ירדו ממנו.

■ ביום השני, היום שבו הודיע **שימעון פרס** על מינוי **אברהם שריר** כשר החינוך, הופיעה מישפחת שריר בכנסת בהרכב מתוגבר. במינוי הכנסת סבבו **רבקה**, אשתו, ו**פננה**, בתו, וחיכו בקוצר רוח לאביהם מישפחה, שיגמור את חובותיו הכפולים באותו יום.

■ חבר הכנסת **יצחק מורי** דעך מקפיד לקיים את הבטחתו — להופיע באופן סדיר בישיבות הכנסת — בשבוע האחרון לפעילותה. את מקומו ליד שולחן הממשלה פינה ועבר שורה אחורה, לצידם של **יגאל כהן** ו**אוריאל וירר** אירדור. שלד שריר האוצר לשעבר יושבים במליאת הכנסת זה ליד זה, על פי סדר כרונולוגי.

■ מודעי מתכנן לחזור ל"מישר האוצר" בעוד 10 שבועות, עם קיומה של הרוטציה. הכיכר? אומנם רבים יריבו במערך וגם בליכוד, אולם מודעי בונה על מישפחת סיעתית בליכוד והצבעה אוהדת מצד מוקיריו ב"מיפלגות האחרות. שיחזירו אותו לשולחן הממשלה. בכדי לא להרגיז אנשים נוספים, גור על עצמו שתתקף לכמה שבועות.

לעזוב את ירושלים לכיוון תל-אביב. באחד הרמזורים עצר ליד מכוניתה של עיתונאית, שהיתה בדרכה לטקס הפרידה שהתקיים בגן הוורדים. העיתונאית שחשה להיקלע לפקק המכוניות שעשו דרכן לטקס, שאלה אותה: "אתה בא לטקס?" "לא, איזה טקס?" ענה נחמיאס המופתע, "אני נוסע לתל-אביב". "מה זאת אומרת?" התנפלה עליו העיתונאית, "אתה חייב להיות שם!" סגן הנשיא מאור ייעלב, אם לא תיפרד ממנו" בטרם הספיק נחמיאס לחכוך בדעתו, כבר הצגות.

לו בנחת, בשורה הלפני אחרונה, כלי שום תסביכי נחיתות, שר החקלאות **אריה נחמקין** והאין לדבריו של בוש משם.

■ יום אחרי ההצגה המפורסמת שאירגן צה"ל לכבוד סגן נשיא ארצות הברית, **ג'ורג' בוש**, נשאל שר החינוך, **יצחק רבין**, כמה עלתה ההצגה הזאת. רבין חייד וענה: "בכל אופן, לא נזקקנו לתוספת מידע חדש לתקציב בשביל זה. מה שבי"ט, הוסף, שבארצות הברית, לא מארגנים לכבודו כאלה הצגות."

■ מי שהפתיע במהלך ביקורו של **ג'ורג' בוש** בארץ היתה **סוניה פרס**, רעייתו של ראש הממשלה. סוניה, המתלווה אל בעלה לעיתים רחוקות, חרגה ממנהגה המעורר תגובות לכאן ולכאן — והצטרפה אליו בחלק מהטקסים, הארוחות והטיוולים. ככל האירועים האלה נראתה אופנתית ביותר.

■ בעת נאומו של בוש בכנסת, ביום הרביעי בצעיריים, נכחו ראשי הממשלה, יושבי ראש הכנסת, שרים, חברי כנסת ופקידים בכירים. לא כולם היו

מיכל מודעי הופיעה עם בעלה, יצחק, בפעם האחרונה על תקן של אשת-שר בעת ארוחת הערב החגיגית לכבוד ג'ורג' בוש בכנסת. השניים לא מצאו בנקל את המקום שנועד להם, ועל אחד המארגנים היה לחפש את שמותיהם בתוכניה של השולחנות שהיתה בידיו. בתוכניה המצויירת הופיעו כל השולחנות, כשליד כל אחד מהם סומנו שמות המוזמנים. לפי דירוג חשיבותם.

עברה העיתונאית למכוניתה, ומכונית הוולוו עשתה דרכה לגן הוורדים, כשהיא חולפת במהירות על פני כל המחסומים. כך זכה ג'ורג' בוש בנכחותו של נחמיאס הצפתי על השטיח האדום בטקס הפרידה ממנו.

■ בין האישים שבאו להיפגש ביום הרביעי, בשעה 5, מסגד הנשיא האמריקאי ופמלייתו היה גם סגן יושב ראש הכנסת, **אוריאל וירר** נחמיאס. כיכר הגיע לשם נחמיאס נסע לו להנאתו במכונית הוולוו שלו, והתכוון כבר

מרוצים ממיקום ישיבתם שהיה קטור, פחות או יותר, בסדר חשיבותם. **אוריאל וירר**, למשל, נראתה נרגנת למדי, על שהורגיו רק בשורה השלישית, ופלטת מילים אחדות לעבר הסדרן האדיב. לעומת זאת ישב

■ הרושם האדיר ביותר שהורגיו האמריקאים — סגן הנשיא ופמלייתו הגדולה — אצל הישראליים היה קשור לדיוק בזמנים הקצובים. בוש דיוק להגיע, דיוק בזמנים שהוקצבו לנאומו בארץ-המולדת, בכנסת ובברכות ה"שונות" שהשמיע. הביקור התנהל במדויק, ולא בערך.

■ הברחה המסתובבת על ממלא מקום ראש הממשלה ב"מיסדרונות הפוליטיים, מאז עבר ניתוח בעינו, היא כי מעתה ואילך לא יהיה ניתן להטיל עליו אחריות לאירועים כמו צברה ושאטילא ואוטובוס מס' 300. מעתה יוכל לטעון בקליקלות: "לא שמעתי, לא ראיתי..."

■ בצערי היום הרביעי, אחרי ההצבעה על שינוי שיטת הבחירות במליאת הכנסת, עצר יו"ר ההצבעה, השר **גדי יעקובי**, ליד סגן שר החקלאות, **אברהם בייקור**, ניפנף לעברו באצבעו ושאטילא: "כצלה, לא היית במליאה בזמן ההצבעה, לא?" כץ עזב התחמק מתשובה ישירה עלידי גל של ציחקוקים.

מאחורי הכותרות

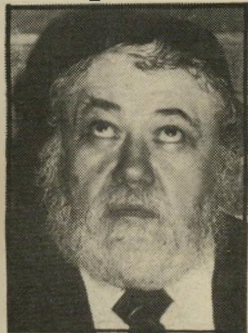
קצב תחושה מוזרה

• מה קורה בידיעות אחרונות? מה שקורה שם הפך לרכילות המדוברת ביותר בכל אירוע חברתי. הסיפורים המתפרסמים מעל גבי העיתון מחוירים לעומת הסיפורים המהלכים מאחורי הקלעים שלו.

בשבוע שעבר ביקר בבניין המערכת השר משה קצב. היה זה במסגרת המיבצע "עובד מצטיין" של מישרד העבודה והרווחה. שקצב עזר מד בראשו. קצב היה אורחו של העורך **דב יודקובסקי**, סניר במערכת. קיבל הסבר רים. בתום ביקור בן שתיים

חש קצב באווירה מוזרה כלשהי, מעין מתח באוויר, אבל הוא לא הקדיש לכך מחשבה נוספת. רק שלושה ימים אחרי כן נודע לו מה המקור לתחושתו המוזרה. הסתבר, כי בתוכנית הביקור לא תפסו בעלי העיתון, בני מישפחת מוזס, את המקום הראוי להם. לדעתם, והחלה תסיסה. אמנם הצליחו להשקיע את הרוחות עד לסיום הביקור, אך רק עזב קצב את המערכת והחלה סערה גדולה, כיאה לעיתון הגדול ביותר המדינה.

תענית מירקע

שפירא

איחרו את המטוס

• בשבוע שעבר ראיון במוסף המוספים של הטל-וויזיה החינוכית הרב **אבי רהם שאר-ישוב**, הסיפור שקדם לכך מרתק הרבה יותר.

המראיון המקורי היה אמור להיות הרב **ח"כ אבי רהם שפירא**. העניין סוכס עימו עד שבדקה ה-90 — יום לפני ההקלטה — נזכר נציג האגודה בכנסת, כי הוא מייצג בעצם ציבור שאינו מחייב את קיומה של הטל-וויזיה בישראל. אם מראיון נים אותו — מה לעשות, אין לו ברירה אלא להצג את עמדות בוחריו. אבל להופיע בטלוויזיה, ישמרנו האל, כמראיון?

דוברו הנמרץ, **אריה פרנקל**, חש לצלצל לטלוויזיה החינוכית והודיע באופן תמים למדי כי הרב הנכבד אכן משתוקק להופיע בטלוויזיה, אבל יוסי-ההקלטה הוא יום תענית ואין ביכולתו להופיע.

ההסבר נשמע מתקבל על הדעת, ואנשי הטלוויזיה החלו שוברים לעצמם את הראש בנוגע למחלק לשפירא. בעוד הם חושבים, עיין מי שעניין בלוח-השנה העברי וגילה, לתדהמתו, כי הצום אינו חל ביום-ההקלטה. חשו לצלצל לשפירא, כדי להסב את תשומת-ליבו לטעות המשמחת. אבל איחרו את המטוס — שפירא כבר עשה דרכו לחול, ומוסף-המוספים הוגש עלידי רב אחר.